

(fracturi 1)
un cristal ideal
& mica nevoie
de ordine;
când fricile devin certitudini -
aici
realitatea dictează și cea mai mică mișcare;
când echilibrul strigă:
"dezordine
dependentă de timp,
dezordine dependentă de timp."
idei
post-it-uri pe ziduri
noi
& liniștea;
în camera asta păsăricile
zboară libere dintr-un creier
în
altul;

În camera asta este
matematica, dragostea mea,
matematica pe care o cunosc
eu,
matematica,
o invenție la fel de frumoasă
ca tine.

covoarele s-au săturat de gând
aci mov
de șanelul nambăr faiv
al corinei;

restul îl lăsăm îngerilor ei
știu mai bine
pe unde să curgă.

(fracturi 2)
nu se știe cu exactitate
ce
este
apa dar

în toamna lui 2014
cursul meu de biofizică
încearcă să o descrie
în câteva
(zeci
de)
pagini.

ai auzit ceva despre
o dezordine & un echilibru;
asta îți amintește de

noapțile
în care
frica e singura certitudine

în care
te lupți să rămâi
în corpul tău
ridici bocancii

ridici bocancii
entropia tinde la (zer.o) iar

celulele tale
fix înainte de ce ți-au spus ei
că se cheamă apoptoză

se trezesc
și dansează

polca

după o coregrafie

numai de ele

știută.

(fracturi 3)
obiectele noastre suntem noi
& oricât te-ai strădui
o idee rămâne o idee;
poate doar clipa dintre 2 minute
e capabilă de o definiție
c
o
n
c
r
e
t
ă.

(fracturi 4)
la întrebarea asta răspunsul
stă în alt capitol
sau poate în toate.
la examen ești doar tu
& singurul rezultat e
un student la medicină
în tricou "born to kill".

Cătălina Ceașescu

Grupa 3

(anul univ. 2014-2015)